

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

De Concionatoribus, Confessoribus, Visitoribus, & Capellanis Monialium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62072)

monasterio omninò satisfacere cogant.

7 Quæcumque ex ijs puellis monialis fieri uoluerit, ad propinquos suos mitatur, aut ad eos, qui ipsius curam habent, apud quos saltè per mensem maneat, priusquam ab Episcopo, aut ab eius ministris examinetur. Idque ut facilius, ac melius eius libera uoluntas exquiri, & explorari possit.

8 Puellas verò, domi suæ foris uiuentes, neque litteras, neque ullam omninò artem monialibus docere liceat; nè ad fenestellas quidem, aliaue colloca-tionis loca. Quod, si id monialium præfecta quouis modo permiserit; semestris administrandi officio priuetur.

De Concionatoribus, Confessoribus, Visitatoribus, Capellanis, & Procuratoribus Monialium.

S Y M M A R I V M.

- 1 Concionatores monialium quales: ijque quando, & ubi illis concionentur, & à quibus deligendi.
- 2 Concionatoribus ipsis quando cum monialibus colloqui non licet.
- 3 Confessores monialium quales, & quando earum peccata audiant, & Eucharistiam administrent.
- 4 A quo probandi.
- 5 Quando mutandi: & quando priuandi. 8.
- 6 Intra monasterij septa non ingrediantur, septaque ingressi, à quot monialibus comitandi.
- 7 In foresterijs quando comedant, & dormiant. & De Monast. Monial. nu. 33. in fi.
- 8 Confessionum locus qualis. Ibid. nu. 31.
- 9 In eisdem foresterijs comedentes, ac dormientes Regulares, & Clericè alij, ut puniendi.
- 10 Regularibus monialium fratribus, quando cum eisdem monialibus colloqui liceat.
- 11 Confessorum socij quales, & cum quibus monialibus colloqui possint.
- 12 Confessor extraordinarius monialibus dandus.
- 13 Confessor ordinarius, extraordinariè illarum confessiones non audiat.
- 14 Confessores dona à monialibus non capiant. & nu. 20.
- 15 Confessarijs stipendium in pecunia dandum. 22.
- 16 Visitatores monialiū quando in foresterijs uesci, & cubare possint. 10.

Iidem

- Iidem dona à monialibus non accipiant. 11.*
- Quando illis monialium sumptu vivere liceat. 12.*
- 18 *Capellani monialium quales; & à quibus deligendi. Et qua facultate. De Missis sine cantu. 36.*
- 19 *Cum quibus monialibus colloquantur. Munera à monialibus non capiant. 20.*
- 21 *Missarum celebrandarum munus à monialibus non suscipiant.*
- 22 *Capellanorum stipendium pecuniarium sit.*
- Procuratores*
- 23 *Famuli. } Monialium quales, & à quibus probandi.*
Ministrique }
- 24 *Procuratores, quibus, & quando rationem reddant.*
- 25 *Illis certe regule præscribenda: à quibus nullum donum capiendum. supra, nu. 20.*
- 26 *Inuentarium honorum ab eisdem conficiendum, & in Archiepiscopale deferendum.*
- 27 *Vicarij perpetui in Parochialibus Ecclesijs, Monasterijs annexis, constituendi.*

1. De Cõcio. 1
&c. Monial.

Vi monasterijs præfunt, doctos, prudẽtes, ac pios concionatores adhibeant; qui bis saltem in singulos menses ad cancellos colloctionis monialium, uel ad fenestellas Ecclesiæ, Dei uerbũ prædicent, easque erudiant in omnibus, quæ ad Deum cultum, & sempiternam salutem consequendam pertinent.

Sess. 25. c. 10.
de regul.

- 2 *Concionatoribus autem nè liceat cum monialibus separatim colloqui nisi eis à Superiore monasterij licentia permittatur.*
- 3 *Præfiantur et monialibus confessores, & etate prouecti, & prudẽtes, & Deum timentes; qui semel saltem, in singulos menses audiant peccata monialium: eisque sacrosanctam Eucharistiam administrent; quemadmodum sacrum Tridentinum Concilium debere censuit.*
- 4 *Nemo Regularis peccata monialium possit audire; nisi prius à generali Capitulo, aut sui ordinis Generali, aut eo absente, ab ipsius Vicario generali probatus fuerit: cuius rei fidem fecerit Episcopo eius loci, ubi fuerit monasterium, aut eius Vicario.*
- 5 *Omnes Monialium, & Sæculares, & Regulares Confessores, confecto biennio, aut ad summum triennio, mutentur: nisi iusta aliqua, aut necessaria causa Episcopo, aut eius ordinis Generali, si Regularibus subiectum sit monasterium, postulare videatur, ut illis tempus prorogetur.*

Iidem

6 Idem monasterij septa ingredi non possint; nisi id eis à superiore aliqua de causa concessum fuerit; excepta causa administrandi sacramenta ægrotis monialibus, cum graui, & periculoso morbo laborant: quo tempore dum intrà septa commorantur, eos duæ, aut tres moniales, quæ atate cæteris præstet, comitentur. Eadèq; omnes prosequantur, quicunque septa monasterij introierint, etiã Superiores, ac visitatores facta prius significatione sonitu minoris campanæ monialibus se recipiendi: quæ consuetudinè, nisi præfecta seruarit, officio moueatur superioris arbitrio.

7 Confessores in monasteriorum locis, quos foresterias vocant, cibi capiendi causa nè morentur, nisi confessionis tempore.

Neque tũ etiã ibi noctu cubent; nisi cum alicui ex monialiũ numero mors instaret, vt præstò esse possint administrandis sacramentis, & reliquis pietatis officijs; aut cum propinquũ monasterio domicilium nõ habent: vt in multis monasterijs, quæ sunt in Diocesi.

Nemini autem confessori sæculari, aut Regulari assidue habitare liceat foris in foresterijs, & ædibus monialium; aut earũ sumptibus ibi viuere; nec, si in ijs locis dormitur, quæ monasterium attingunt, fenestræ, aut rotæ sint. Et si sunt, statim muro obstruantur; vt nihil à monialibus, quod in eò loco agatur, aut dicatur, aspici, aut audiri possit.

8 Qui verò confessores in ijs deliquerint, statim, & officio priuètur; & facultas tũm adeundi illud monasterium, tũm diuina administrandi eis arbitrio Superioris adimatur.

9 Eandem pœnã subeant omnes Regulares, & alij cuiusuis generis Clerici, qui cibũ, aut somnũ capiēt in locis collocationũ, ac foresterijs monialiũ; aut munera alicui moniali, quæ secundo, arctioriue cognitionis gradu coniuncta non sit, dederint, aut ab ea acceperint. 1. Ibidem.

10 Superiores tamen, suo arbitrato, cum illis colloqui, & in foresterijs vesci, & cubare possint, quo tempore visitant monasteria: si tamen ibi fratrum sui ordinis monasteria non habeant. Quæ si sunt, apud eos diuersari debent, neque graues esse monialibus.

11 Idem pecuniam, munera, aut præmia à monialibus nè accipiant; quo illæ apertè intelligant in eiusmodi risitatione tantummodo ab eis consuli Dei gloriæ, & monialium saluti.

12 Liceat verò ijs Superioribus, qui premuntur inopia, sumptu monialium viuere, cum eas visitant, aut adeunt alia de causa, quæ ad ipsarum vtilitatem spectet.

13 Regularibus, qui fratres sint monialium, permisso Superiorum, quemadmodum supra dictum est, semel in singulos annos cum sororibus monialibus tantum colloqui liceat: idque presentibus ijs, quæ collocationi præpositæ sunt, quod, si illi aliquos secum adduxerint, ij cum monialibus omninò nè colloquantur, proposita ea pœna, quæ superius

colloquentibus sine licentia est constituta.

14 Socij confessorum Regularium sint etate prouecti, & Superiori suo probati, neque cum ulla moniali colloqui possint, nisi cum prefecte, & rote, aut foresterie preposita, si quid opus sit confessoribus, tūc cum peccata audiunt, eiusdem periculi.

Sess. 25. c. 10. 15 Præterea Superiores ex decreto sacri Tridentini Concilij quotannis idoneum confessorem extraordinarium monialibus sibi subiectis exhibeant, cui curent, ut uniuersę confiteantur; ut que huiusmodi indigent medicina propter aliquem occultum animi morbum, neque ipse eam postulare, aut accipere ab usitato confessore umquam audent, liberius mederi suis malis possint: ac diaboli laqueos euadere, vnā cum reliquis confessori nouo sua peccata confitendo.

3. De Monia. & reg. 16 Qui ordinarius confessor, in aliquo monialium Monasterio constitutus aliquando fuerit, ne idem ad earum confessiones extraordinarie audiendas mittatur; si modo nō aliter quandoq; Episcopus cęserit.

17 Confessarij monialium ab eis, aut singulis, aut vniuersis, aut ab earum Prefecta, ne monasterij quidem nomine, quidquam, etiam minimum dono accipiant: nisi, si quid eis annuę certę portionis Episcopi iussu datur ad uitę sustentationem.

2. Ibidem. 18 Sacerdotes, qui in monialium Ecclesijs publicis rem diuinam facturi sunt, benę audiant; & bonis moribus sint: & ab eo etiam approbati, qui monasterio præsidet.

Ex quibus, qui a monialibus mercede conducuntur, non ab illis, sed a Superiore, aut eius iussu a confessore monialium deligantur.

1. Ibidem. 19 Qui nisi eis facultas scripto concessa sit, cum monialibus ne colloquantur, nisi cum ijs, quę sacrilitiæ præsumt; quibuscum ad rotam Ecclesię quā breuissimē loquantur de his tantummodo rebus, quę ad Missæ sacrificium sint necessaria.

4. De Monia. 20 Confessarij, & Capellani item Sacerdotes monialium, & ministri præterea, quos illarum curę Episcopus præfecerit, quicumque sint, ne munus vllum, ne minimum quidem, nec verò esculenta, poculenta, ne ab illis ullo nomine neq; publico, neque priuato capiant accipiunt, pena proposita eiusdem Episcopi arbitrato irroganda. Neque præterea quicquam capiant dono, ea specie, pretextuue datum, quod res eiusmodi sint, quę Ecclesiastico vsui inseruiant, qualia sunt corporalia, purificatoria, indumenta Clericalia, sacre imagines, & alia id generis.

Nec verò item aliud, manuum opere elaboratum, artificiosuē confectum, ab illis accipiant, ac ne laborem quidem, opusue, quod in vestibus uel sarcinendis, uel reficiendis ponitur.

21 Cateant item Capellani Sacerdotes, ne ab ulla moniali primitiū, sed a monasterij præfecta, aut ab illa, quę sacrilitiæ preposita est,

munus missas celebrandi suscipiat. Cum qua praefecta, praepositauè solum; nec verò cum alijs monialibus colloquantur, tam de rebus scilicet, quæ ad suum munus solum modo pertinent.

Idemque hoc de genere toto à monialibus seruetur, pœna tum illis, tum Capellanis proposita, Episcopi arbitrio.

22 Quibus verò Confessarijs, Capellanisue Sacerdotibus aliquid annui stipendij ad vitæ sustentandæ usum Episcopi permissu dandū videbitur, id omninò certa pecuniæ summa detur; nisi aliquãdo Episcopus aliter concesserit, nempè loco pecuniæ triticum, uel uinum, uel aliquid eiusmodi dari.

23 Praefecta monialiū neminè ad monasterij famulatū, & procurationē admittat, cuius aetas, & mores earum Superiori probati nō sint.

Eiusdem èt superioris sit approbatio eorum, qui nūc monialibus inseruiunt. Quo in numero medici, tōfores, furno, aut pistrino praepositi, ceteriq; omnes intelligātur quibus in monialiū septa introeundū sit.

24 Qui monasterij res procurāt, quotañis suæ administrationis rationem reddāt ijs, quos diximus: & ad duos mēses bonis praedibus caueāt Cancellarijs Episcoporū, se fideliter rationē reddituros suæ administrationis, quod si facere neglexerint, officio priuati censeantur.

25 Monasterij vniuscuiusq; curatoribus, procuratoribus, patronis, defensoribus ab Episcopo certæ regulæ praescribantur: ex quibus cognoscāt singulas muneris sui partes. ij verò curatores, & id generis ministri ab Episcopo singulis monasterijs, curæ suæ subiectis, illos non habentibus, constituantur: ità tamen, ut eiusdem Episcopi arbitratu à muneris illius cura omnes, & singuli semper amoueri queant.

26 Bonorum & iurium omnium, ad monasterium quodcumque, etiam regularibus subiectum, pertinentium, inuentarium, probabili forma conscriptum, sex mensium spacio, ad archiuum Episcopale ab ijs, quorum interest, deferatur, ne fraus villo modo fiat, numero monialium ab Episcopo praefinito.

Quamobrem si quas etiam alienationes eorum bonorum, iuriumque fieri deinceps contigerit, de ijs Episcopus certior fiat.

27 In Parochialibus Ecclesijs, quæ monialium monasterijs annexæ sunt, perpetui Vicarij, ex formula Tridentini Concilij praescripta, ab Episcopis constituantur.

1. Ibidem.

4. Ibidem.

4. De Monia.

1. Ibidem.
Sess. 7. cap. 7.
Sess. 25. c. 11.
de reg. & Monial.

De propria Regula, & Constitutionibus, his assiduè legendis.

S V M M A R I V M.

- 1 Regule monasteriorum quando monialibus legenda.
- 2 Constitutiones conciliares quando eis quoque euulganda.

Ecc 2 Ee